

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Exercitationis propositæ species atque adumbratio quædam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 2.

Exercitationis proposita species atque adumbratio quaedam.

Igitur si te volueris ad bonam mortem per otium componere, potes hac similive ratione circa Christum crucifixum exerceri.

Primò: sumptâ in manus aut sinum Domini tui in cruce pondentis effigie; & mortis horam (à qua nescio an re ipsâ multum absis) veluti presentem animo ac cogitatione fingens; agnosces in primis sub illa figura Dominum Creatorem ac Salvatorem tuum, qui amore tui per summos dolores & opprobria in infami illo patibulo mori sustinuerit, quò te à diaboli servitute eriperet, & morte suâ amarissimâ, vitam tibi beatam aternâque gaudia compararet.

Secundò: te ipsum & anteaactam vitam respiciens, recogitabis illi omnes annos tuos in amaritudine animæ tuæ; dolebisque vehementer, quòd hæctenus seu negligenter & remisè, seu etiam nequiter sceleratèque vivendo, adversus tantum amorem ingratus, non modò amorem amori non reddideris, sed ipsum benignissimum Dominum tuum criminibus tuis (quod in te fuit) rursus crucifixeris, divinumque ejus sanguinem tam amanter & largiter pro te fufum quodammodo conculcaveris.

Tertiò: in hujus vecordia tuæ cogitatione, timore, dolore, verecundia, horrore confusus, te veluti reum & quovis dignum supplicio ad ipsius pedes abicies, oculisque in terram defixis, tanquam si offensi Redemptoris vultum non sustineres, admisorum tuorum veniam postulabis; rogans, ut infelicem animam tuam mundare dignetur precioso suo sanguine, & te velut prodigum filium de regione longinqua denique revertentem, recipere in gratiam, & brachijs immensæ suæ charitatis amplecti.

Quartò: deinde cum animo tuo considerans, Christum

Iesum ad hoc venisse ut peccatores quæreret, ac pro
ijs salvandis (ac pro te nominatim) mortuum esse; in eum
amanter te projiciens, omnem spem tuam atque salutem in
sacris ejus vulneribus ac sanguine constitues, certus, hujus
pretium in immensum excedere quamcunque tuorum pec-
catorum gravitatem. Quorum memoria si supervacue te
soliciter: colliga ea in fasciculum, & in incensam illam
charitatis fornacem, in Salvatoris cor, ad comburendum
immitte. Fidenter dic æterno Patri: Pater, peccavi in-
cælum, & coram te: sed pro me interpellat & pacem ex-
orat Unigenitus tuus. Pro me vulneratus, pro me crucifi-
xus, pro me mortuus est. Habes quondam grandis debiti-
reum: sed chirographum obligationis meæ filij tui sangui-
ne deletum est. En apocham meæ liberationis. Attende
Unigeniti vulnera, & obliviscere peccata mea.

Quintò: tum verò etiam majore erectus fiducia, &
crucem ipsam manu stringens atque prætendens (veluti
quosdam Dei servos imminente morte fecisse scimus) *In hoc* Gen: 32.
baculo, exclama, *transibo Iordanem istum*: alludendo vide-
licet ad verba Jacobi Patriarchæ, & Domini crucem aspici-
endo tanquam baculum peregrinationis nostræ; cujus ope,
isto dolorum ac mortis torrente transmissio, promissam ter-
ram securè attingere valeamus. Quò referri potest, quod
de S. Nicolao Tolentinate legimus; qui moriturus oravit
ad se deferri crucem, in qua veræ crucis particula inclusa
erat; *ut ejus virtute (aiebat) ceu baculo altissima potestatis
fultus, Iordanem hujus mundi liberè transmittere, & ad Para-
disi gaudia facile pervenire queam.*

Sextò: inter hos, similisve affectus, Salvatoris in cru-
ce distenti nunc hæc, nunc illa membra complectere: rosea
ejus vulnera identidem, dissaviare: in ipsius corde vulne-
rato, ceu sanctæ fiduciæ ara, & divini amoris officina, liben-
ter ac diutiùs immorare: os ejus divinum ori tuo, tanquam
aut

aut illius morientis spiritum excepturus, aut tuum in illum transfusus, amanter apprime: qua de re infra plura suggeram, cum de Christi morientis imitatione.

Ad extremum: in ipsius manus, corpus, animam, vitam, & ipsam aeternam salutem tuam fidenter committes; paratus ad omnem ejus nutum & placitum, seu te porro vivere, seu mori velit: & totum quod es, aut totum quod habes, opes, honores, titulos, &c. ad pedes Crucifixi deprensens & quasi restituens; quod hactenus & vitam, & istam vitam seu commoda, seu ornamenta liberaliter tibi praestiterit, ei gratias ages. Tandem veluti pertasus istius mortalis vitae, atque aeternorum incensus desiderio, anhelabis subinde ad conspectum ejus, & his B. Gertrudis vocibus ad illum sus-

spiras: *O IESU mi chare, quando corpus meum (te perimente) revertetur in pulverem, & anima mea liberè refluet in te suam originem!*

Juvabitque ad manum habere alias nonnullas aspirationes hujusmodi; qualis est illa, quam ex S. Gregorio referemus in parte ultima; aut ista quam autor tractatus de Visitatione infirmorum inter opera S. Augustini, moribundo dicendam suggerit in Crucifixi complexu: *Tu autem, bone IESU, qui pro me pendens ita passus es, misereri mei digneris, & praesta, ut qui mihi mortuus es, & ad hoc mortuus es, ut mundo moriens tibi vivam, bone IESU.*

lib. 2. 3.

Ad hujus denique Exercitationis complementum, mihi insuper haec pauca monendus es:

Primum: ut quando nondum in vera morte, sed in imaginaria tantum versaris, tibi que adhuc temporis aliquid ad vitam emendandam concessum est; ad id omni studio connitaris; & quod omnino fecisse velles, si hoc ipso momento reipsa tibi moriendum esset, id tibi deinceps faciendum serio apud animum tuum proponas.

Id autem cavebis in primis, ne priores culpas, quarum nunc

nunc te poenitet, repetas: ne fortè tot tuis frustrationibus fatigata, & vecordia tuæ fastidio offensa Dei benignitas, meritò denique te deserat; & impensa tibi, sed contempta misericordia, in gravius iudicium suppliciumque vertatur. Timenda quippe est in re præsentis, amara illa Beati Job imprecatio: *Obliviscatur ejus misericordia.* Cujus quidem, ^{cap. 24.} poenæ hanc inter cæteras rationem subjicit: *Dedit ei Deus locum poenitentia, & ille abutitur eo in superbiam.* Quod graviter more suo explicans B. Gregorius: *Quia (inquit) accepta misericordie tempora diverit ad culpam; districtus in L. 13. Mor. ultimis Iudex argumenta misericordie convertit ad poenam. cap. 3.* Unde necesse est (concludit) ut cum nos diutius expectari conspiciamus, ipsa pietatis prorogata tempora, quasi damnationis argumenta timeamus. Hæc S. Gregorius.

Istius proinde Exercitij usurpatione, non in futurum, modò, sive ad mortem tempore suo piè ac sanctè obeundam, valebit plurimum (promptius quippe, cum res exiget, prorumpes in eos affectus quibus assueveris, & ad familiare notumque per fugium, Christi inquam crucifixi vulnera, liberius convolabis) sed non parùm etiam conducet in præsens, ad vitam scilicet purè & sanctè, eoque tranquillè atque beatè, transigendam. Bene siquidem vivet, qui bene mori didicerit: sicut è diverso verum est illud, sapius a nobis in hoc capite laudati Philosophi: *Malè vivet, quisquis nesciet de tr. ang. animi c. 11. bene mori.*

Alterum: ut hoc quidquid est spiritualis exercitij, non cursim aut quasi perfunctoriè, sed sedulò & diligenter obeas, & in his capitibus quæ ad gustum magis facient, operosius insistas. Quòd si tibi Deus, inter exercendum, sensus aliquos in futurum utiles, aut rationem aliquam artè, ve rei in tempore suo bene gerendæ, suggererit; ut id in codicillum ad memoriam atque usum referre ne prætermittas.

Postremum: (quanquam non magnum est, at fortè ar-
ridebit nonnemini) ut in hujus exercitationis clausula, ei
calvariæ (quæ ad crucis pedem apponi solita, mortis nostræ
per Christum exarmatæ, & ad crucis triumphale lignum,
spolij instar adjunctæ, symbolum est) subinde osculum fi-
gas: testatus hoc pacto te mortem de manu Dei, cum hora
illius venerit, libenter esse acceptaturum, eamque sive ut
donum amantis, sive ut flagellum punientis, perinde exoscu-
laturum esse. Eodèmq; recidet, si eam humani capitis
figuram, duntaxat appositam dixeris ad supplicij locum in-
dicandum, qui à calvarijs, quæ istic jacerent nomen acce-
perit; sive ea denique primi hominis Adam calva est, quem
istic sepultum, receptissimam est SS. Patrum traditio. Nam-
que sic etiam mortalitatis nostræ monumentum est, in eaq;
mortis necessitatem unicuique impositam intueri & ample-
cti licebit.

§. 3.

Illustri exemplo asseritur eadem Exercitatio.

Simili fermè ratione ad mortem sese exercebat Venerabi-
lis Pater Cæsar de Bus, is qui Religionis Patrum, quos
vocant, Doctrinæ Christianæ, in Gallijs autor atque condi-
tor fuit: qui sive ad mortis memoriam familiarius retinen-
dam, sive ad assiduum vitæ sanctioris ac perfectioris incita-
mentum, quotidie prius quàm consveto somno concederet,
quendam sibi tanquam sui funeris apparatus; aut verius
pietatis scenam, istum in morem adornabat.

l. 2. Vir. c. 8.

Aquæ sanctæ vasculum cum peniculo lustrali statue-
bat in scabello ad lectuli caput; ad pedes verò in scabello
altero lucernam collocabat per noctem arsuram: tum sese
in strato industriè componens, sumptoque inter manus
Christi cruci suffixi signo, pijs precationibus commendabat
illi animam suam, perinde atque si eam sibi noctem supre-
mam